Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

23 април 2015 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Определяне на цените — Глоби — Насоки относно метода за определяне на глобите (2006) — Точка 13 — Определяне на стойността на продажбите — Съвместно предприятие — Отчитане на продажбите на дружествата майки — Известие относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (2002) — Точка 23, буква б), последна алинея — Частично освобождаване от глоба — Доказателства за факти, които преди това не са били известни на Комисията“

По дело C-227/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 7 май 2014 г.,

LG Display Co. Ltd, установено в Сеул (Южна Корея),

LG Display Taiwan Co. Ltd, установено в Тайпе (Тайван),

представлявани от A. Winckler и F.-C. Laprévote, avocats,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват F. Ronkes Agerbeek и P. Van Nuffel, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: A. Ó Caoimh (докладчик), председател на състава, C. Toader и C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: I. Illéssy, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 януари 2015 г.,

* Език на производството: английски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си LG Display Co. Ltd (наричано по-нататък „LGD“) и LG Display Taiwan Co. Ltd (наричано по-нататък „LGDT“) искат частична отмяна на Решение на Общия съд на Европейския съюз LG Display и LG Display Taiwan/Комисия (T-128/11, EU:T:2014:88, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което той, от една страна, изменя Решение C (2010) 8761 окончателен на Комисията от 8 декември 2010 година относно процедура по прилагане на член 101 [ДФЕС] и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка COMP/39.309 — LCD), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 7 октомври 2011 г. (ОВ C 295, стр. 8, наричано по-нататък „спорното решение“), и определя на 210 000 000 EUR размера на глобата, наложена им солидарно с член 2 от това решение, а от друга страна, отхвърля в останалата ѝ част тяхната жалба, с която искат частична отмяна на това решение в частта, която се отнася до тях, както и намаление на размера на тази глоба.

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), предвижда в член 23, параграфи 2 и 3:

„2. С решение Комисията може да налага [глоби] на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

а) нарушават член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС] […]

[…]

За всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, [глобата] не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната [финансова] година.

[…]

3. При определяне на размера на [глобата] се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

3 Член 31 от този регламент гласи:

„Съдът разполага с [правомощия за пълен съдебен] контрол върху решения[та], с които Комисията е [наложила глоба] или [периодична имуществена санкция]. Той може да отмени, намали или увеличи наложената [глоба] или [периодична имуществена санкция]“.

4 Точка 6 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ 2006, C 210, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките за определяне на глобите“) гласи:

„[…] комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано нарушението, и продължителността на нарушението осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението […]“.

5 Озаглавена „Основен размер на глобата“, точка 13 от тези насоки предвижда:

„При определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено […] в даден географски район в [Европейското икономическо пространство (ЕИП)]. […]“.

6 В точка 23, буква б) от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер“) се съдържат различните намаления на глоби, от които могат да се ползват предприятията, в зависимост от реда, в който са предоставили информацията. Последната алинея на тази разпоредба гласи следното:

„Освен това, ако дадено предприятие предостави доказателства за факти, неизвестни преди това на Комисията, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията не взема тези факти предвид при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод].

Обстоятелства, предхождащи спора, и спорното решение

7 Обстоятелствата, предхождащи спора, и спорното решение, както следват от точки 1—31 от обжалваното съдебно решение, могат да се обобщят по следния начин.

8 LGD е дружество по корейското право, което контролира група дружества, установени по целия свят и занимаващи се с производство на екрани с течни кристали с активна матрица (наричани по-нататък „LCD“). LGD е учредено на 26 юли 1999 г. по силата на споразумение за съвместно предприятие, сключено между дружеството по корейското право LG Electronics, Inc. (наричано по-нататък „LGE“) и дружеството по нидерландското право Koninklijke Philips Electronics NV (наричано по-нататък „Philips“). В периода между 26 юли 1999 г. и 23 юли 2004 г. LGE и Philips притежават по 50 % от капитала на LGD. Впоследствие тяхното участие се понижава съответно до 37,9 % и 32,87 %.

9 LGDT е учредено по тайванското право дъщерно дружество, притежавано изцяло от LGD, занимаващо се с производство и доставка на LCD.

10 През пролетта на 2006 г. Samsung Electronics Co. Ltd (наричано по-нататък „Samsung“), дружество по корейското право, подава до Комисията искане за освобождаване от глоба съгласно Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер. Във връзка с това Samsung разкрива съществуването на картел между редица предприятия, сред които LGD и LGDT, отнасящ се до определени видове LCD.

11 На 17 юли 2006 г. LGD също подава до Комисията искане за освобождаване от глоба съгласно това известие.

12 На 23 ноември 2006 г. Комисията освобождава под условие Samsung от глоба в съответствие с параграф 15 от посоченото известие, като отказва да направи това за LGD.

13 На 27 май 2009 г. Комисията образува административно производство и приема изложение на възраженията, адресирано до шестнадесет дружества, сред които са жалбоподателите, а също така LGE и Philips. Това изложение на възраженията обяснява по-специално причините, поради които в приложение на практиката на Общия съд трябва да се приеме, че последните са солидарно отговорни за извършените от LGD нарушения.

14 Адресатите на изложението на възраженията изпращат в предвидения срок до Комисията писмено становище относно повдигнатите срещу тях възражения. Освен това много от тези адресати, сред които и жалбоподателите, упражняват правото си да бъдат изслушани в провелото се на 22 и 23 септември 2009 г. заседание.

15 На 1 февруари 2010 г. LGD подава искане на основание точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, за частично освобождаване от глоба относно участието си в картела през 2005 г. и 2006 г.

16 С искане за предоставяне на информация от 4 март 2010 г. и с допълнително писмо от 6 април 2010 г., страните са приканени по-специално да представят на Комисията данните относно стойността на продажбите, отчетени при изчисляването на основния размер на глобите, и да дадат своите становища по този въпрос. LGD предоставя отнасящите се до него данни с писмо от 21 април 2010 г.

17 На 8 декември 2010 г. Комисията приема спорното решение. То е адресирано до шест от шестнадесетте дружества — адресати на изложението на възраженията, сред които жалбоподателите и Samsung. В него обаче вече не са посочени LGE и Philips.

18 В обжалваното решение Комисията установява съществуването на картел между шест големи международни производители на LCD, сред които жалбоподателите и Samsung, относно двете категории LCD с големина от дванадесет или повече инча, които са, от една страна, LCD за информационните технологии, като тези за компактните преносими компютри и мониторите за компютри, и от друга страна, LCD за телевизори (общо наричани по-нататък „обхванатите от картела LCD“).

19 Съгласно спорното решение този картел е осъществявал едно и също продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“), извършено поне между 5 октомври 2001 г. и 1 февруари 2006 г. В този период участниците в картела са провели редица многостранни срещи, наричани от тях „срещи Кристал“. Срещите са имали явно насочен срещу конкуренцията предмет, тъй като са били повод по-конкретно участниците да определят минимални цени за обхванатите от картела LCD, да обсъждат своите ценови очаквания с цел избягване на понижаването на цените и да координират увеличенията на цените и равнищата на производство. През периода на нарушение участниците в картела са провеждали и двустранни срещи и често са обменяли информация относно разглежданите по време на „срещите Кристал“ въпроси. Освен това са предприемали мерки за проверка на прилагането на взетите по време на тези срещи решения.

20 За да определи наложените със спорното решение глоби, Комисията използва Насоките за определяне на глобите. В изпълнение на тези насоки тя определя стойността на обхванатите от картела LCD продажби, които пряко или непряко са засегнати от нарушението. За целта тя установява следните три категории на осъществени от участниците в картела продажби:

— категорията „преки продажби в ЕИП“, която включва продажбите на обхванати от картела LCD на друго предприятие в рамките на ЕИП,

— категорията „преки продажби в ЕИП посредством преработени изделия“, в която попадат продажбите на обхванати от картела LCD, включени в готови изделия на групата, в която участва производителят, и са продавани на друго предприятие в ЕИП, и

— категорията „непреки продажби“, която включва продажбите на обхванати от картела LCD на друго предприятие, намиращо се извън ЕИП, което впоследствие вгражда тези LCD в готови изделия, които продава в ЕИП.

21 Въпреки това Комисията приема, че може да вземе предвид само първите две категории, посочени по-горе, тъй като включването на третата категория не е необходимо, за да се достигне достатъчно възпиращо равнище на наложените глоби.

22 Що се отнася до жалбоподателите, въпреки техните възражения Комисията приема, че стойността на релевантните продажби трябва да се изчисли, като се вземат предвид и осъществените от тях продажби на LGE и на Philips. Всъщност, от една страна, продажбите на обхванати от картела LCD на последните дружества също били обсъждани между участниците във въпросния картел, а от друга страна, отнасящите се до тези продажби цени били повлияни от характеризиращите пазара обстоятелства, а именно наличието на обхванати от картела цени.

23 За да определи размера на глобите, Комисията взема предвид и Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер. В това отношение тя преди всичко потвърждава пълното освобождаване от глоба на Samsung. След това намалява с 50 % размера на наложената на жалбоподателите глоба, поради представените от тях доказателства, които представляват съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, съгласно точка 21 и точка 23, буква б), първо тире от това известие. Накрая, тя приема искането на жалбоподателите за частично освобождаване от глоба, но само що се отнася до 2006 г. Всъщност според Комисията само по отношение на тази година предоставените от жалбоподателите данни представлявали доказателства за факти, неизвестни за нея преди това. Що се отнася обаче до 2005 г., предоставената от жалбоподателите информация допълвала тази, която институцията вече получила от Samsung, и следователно не била свързана с факти, неизвестни за нея преди това.

24 Предвид по-специално тези съображения в член 2 от спорното решение Комисията осъжда жалбоподателите да заплатят солидарно глоба от 215 000 000 EUR.

Обжалваното съдебно решение

25 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 23 февруари 2011 г., жалбоподателите искат частична отмяна на спорното решение и намаляване на размера на наложената им с него глоба.

26 В подкрепа на искането си жалбоподателите изтъкват четири основания. В първото от тези основания твърдят, че Комисията неправилно и в нарушение на правото им на защита включила техните вътрешни продажби при изчисляването на размера на глобата, а във второто

основание изтъкват факта, че Комисията неправилно отказала да ги освободи от глоба за 2005 г. и че не се съобразила със съответните последици от частичното освобождаване, което им признала за януари 2006 г.

27 В обжалваното съдебно решение Общият съд уважава частично последното основание, като приема, че Комисията неправилно взела предвид януари 2006 г. при изчисляването на стойността на продажбите на жалбоподателите, когато е изчислила размера на глобата, която да им наложи. Ето защо при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол той намалява този размер на 210 000 000 EUR. Общият съд отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

Искания на страните и производство пред Съда

28 В жалбата си жалбоподателите молят Съда:

— да отмени частично обжалваното съдебно решение в частта, в която отхвърля тяхната жалба за частична отмяна на спорното решение;

— да отмени частично спорното решение и при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол да намали размера на наложената им глоба, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени в производствата пред Съда и пред Общия съд.

29 Комисията моли настоящата жалба да бъде отхвърлена и жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

30 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите се позовават на две основания. В първото основание се твърди, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, че не изпълнил задължението си за мотивиране и нарушил правото на защита, както и че явно изопачил доказателства и не упражнил своето правомощие за пълен съдебен контрол, що се отнася до включването на продажбите на обхванати от картела LCD от LGD на неговите дружества майки в стойността на продажбите, отчетени при изчисляването на размера на глобата. С второто основание се твърди, че отказът на Общия съд да освободи LGD частично от глоба за 2005 г. представлява грешка при прилагане на правото, неизпълнение на задължението за мотивиране и явно изопачаване на доказателства.

По първото основание, свързано с факта, че при изчисляването на размера на глобата са взети предвид продажбите на обхванати от картела LCD от LGD на неговите дружества майки

Доводи на страните

31 Това основание се подразделя на две части. В първата част жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на точка 13 от Насоките за определяне на глобите, не мотивирал надлежно своето решение, явно изопачил доказателствата, нарушил правото на защита на LGD и не упражнил правомощието си за пълен съдебен контрол, когато приел, че Комисията е имала право да включи в стойността на продажбите, взета предвид при изчисляването на глобата, всички осъществени на релевантния пазар продажби. Във втората част жалбоподателите поддържат, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото,

като нарушил принципа на пропорционалност, не изпълнил задължението си за мотивиране, явно изопачил доказателствата и нарушил правото на защита на LGD, когато потвърдил извода на Комисията, че извършените от LGD вътрешни продажби на неговите дружества майки действително са засегнати от преследваното нарушение.

– По първата част от първото основание, свързана с възможността да се вземат предвид всички продажби, осъществени на засегнатия от нарушението пазар

32 С първата част на първото основание жалбоподателите по същество упрекват Общия съд за това, че в точка 97 от обжалваното съдебно решение постановил, че Комисията е имала право да включи при изчисляването на глобата извършените от LGD вътрешни продажби на неговите дружества майки само защото тези продажби са осъществени на засегнатия от нарушението пазар, макар това нарушение да не е засегнало въпросните продажби.

33 Първо, жалбоподателите твърдят, че макар Комисията да не е длъжна да установява кои са отделните продажби, засегнати от картела, като е включил стойността на всички продажби на обхванати от картела LCD, осъществени на засегнатия от нарушението пазар, в стойността на продажбите, взета предвид за изчисляването на глобата, макар да са липсвали достатъчно доказателства, че нарушението е свързано с вътрешните продажби, извършени от LGD на LGE и на Philips, Общият съд нарушил точка 13 от Насоките за определяне на глобите и освен това се отклонил от практиката на Комисията при вземане на решения, както тя следва по-специално от Решение (2008) 6815 окончателен от 12 ноември 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.125 — Car glass) и от Решение C(2008) 926 окончателен от 11 март 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/38.543 — Международни услуги по преместване).

34 Второ, жалбоподателите поддържат, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не мотивирал в достатъчна степен причините, поради които вътрешните продажби на обхванати от картела LCD, извършени от LGD на Philips и на LGE, са можели да нарушат конкуренцията на релевантния пазар, независимо от структурните гаранции, които изключвали възможността тези продажби да са засегнати от картела, тъй като въпросните продажби по-специално били извършени по преференциални цени и поради това не е могло да бъдат считани за осъществени на свободния пазар. В това отношение настоящото дело било аналогично на делото, по което е постановено решение Team Relocations и др./Комисия (T-204/08 и T-212/08, EU:T:2011:286), свързано с международните услуги по преместване, в което Общият съд на това основание изключил определени продажби от стойността на продажбите, осъществени на съответния пазар.

35 Трето, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд не упражнил правомощието си за пълен съдебен контрол съгласно член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, като позволил на Комисията да се отклони, без достатъчно мотиви, от своята предходна практика при вземане на решения, както тя произтича по-специално от Решение C (2007) 5791 окончателен от 28 ноември 2007 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.165 — Плоско стъкло), както и от решенията, приети в областта на контрола върху концентрациите, в които Комисията изключила вътрешните продажби при изчисляването на глобата.

36 Четвърто, жалбоподателите упрекват Общия съд, че допуснал грешка при прилагане на правото и че не упражнил правомощието си за пълен съдебен контрол, като позволил на Комисията да определи размера на глобата въз основа на общия оборот, свързан със съответния пазар. В това отношение Общият съд не разгледал представените доказателства и наведените доводи от LGD,

които установявали, че извършените от него вътрешни продажби на LGE и на Philips не са могли да бъдат засегнати от картела, по-специално поради клаузите на споразумението за съвместно предприятие, сключено между последните две дружества.

37 Пето, жалбоподателите упрекват Общия съд за това, че възприел противоречиви мотиви, що се отнася до тълкуването на Насоките за определяне на глобите. Всъщност в точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкувал тези насоки в смисъл, че те позволяват на Комисията да включи в стойността на продажбите, взета предвид при изчисляването на глобата, стойността на всички осъществени на релевантния пазар продажби, без да изключва стойността на онези продажби, които не са били засегнати от нарушението. От друга страна обаче, в точка 70 от това съдебно решение Общият съд приел, че стойността на продажбите, взета предвид при това изчисляване, трябва да обхваща стойността на продажбите, за които е нарушена конкуренцията на съответния пазар. Също така в точка 68 от това съдебно решение Общият съд дефинирал стойността на продажбите, която следва да се вземе предвид при това изчисляване, като се позовал на продажбата на стоки, предмет на нарушението, и на изделия, които са били обект на ограничителна практика. Освен това точка 62 от същото съдебно решение сочела, че трябва да съществува връзка между взетата предвид стойност на продажбите и нарушението.

38 Шесто, жалбоподателите считат, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и нарушил правото на защита на LGD, като се позовал на необорима презумпция, според която всички осъществени на релевантния пазар продажби са били засегнати от разглежданото нарушение. Насоките за определяне на глобите обаче не въвеждали такава презумпция, а напротив, задължавали Комисията да провери във всеки отделен случай дали продажбите са били засегнати от разглежданото нарушение. Така Общият съд не извършил преценка на представените от LGD доказателства.

39 Комисията твърди, че тази част е необоснована, при положение че нито практиката на Съда, нито насоките я възпрепятствали при изчисляването на глобата да вземе предвид вътрешните продажби. Във всеки случай доводът бил неотносим, тъй като било безспорно, че продажбите, извършени от LGD на Philips и на LGE, представляват продажби на други предприятия. Освен всичко останало, съответствало както на практиката на Комисията при вземане на решения, така и на точка 13 от същите насоки положението, при което стойността на продажбите, която следва да бъде взета предвид за целите на изчисляване на глобите, не се свежда само до действително извършените от разглеждания картел транзакции.

– По втората част на първото основание, свързано с отражението на нарушението върху вътрешните продажби, извършени от LGD на неговите дружества майки

40 С втората част на първото основание жалбоподателите по същество упрекват Общия съд, че в точки 73 и 83 от обжалваното съдебно решение е приел, че във всички случаи картелът действително е засегнал вътрешните продажби, извършени от LGD на неговите дружества майки.

41 Първо, жалбоподателите изтъкват, че като отбелязал в точка 86 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не разполага с доказателство конкретно относно вътрешните продажби, извършени от LGD на LGE и на Philips в периода от юли 2002 г. до септември 2005 г., Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и нарушил правото на защита на LGD, като взел предвид тези продажби при изчисляването на глобата. В това отношение Комисията се отклонила от практиката, следвана с Решение C (2009) 428 окончателен на Комисията от 28 януари 2009 година относно производство съгласно член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.406 — Морски маркучи), в което тя приела, че принципът на пропорционалност не допуска да бъдат взети предвид продажби, свързани с

период, за който липсва каквото и да било доказателство. Тази практика била потвърдена и от практиката на Общия съд (решения Dansk Rørindustri/Комисия, T-21/99, EU:T:2002:74, т. 62 и IMI и др./Комисия, T-18/05, EU:T:2010:202, т. 95). Освен това Общият съд не проверил дали, предвид тази липса на доказателства за периода от юли 2002 г. до септември 2005 г., вътрешните продажби от LGD на неговите дружества майки попадат в обхвата на едно и също продължено нарушение за целия период, през който се твърди, че е извършено нарушението.

42 Второ, жалбоподателите твърдят, че Общият съд не изпълнил задължението си за мотивиране и явно изопачил доказателствата, когато констатирал, че продажбите на обхванати от картела LCD от LGD на LGE, за разлика от продажбите на Philips, са засегнати от нарушението. От една страна, Общият съд тълкувал превратно протокола от среща на 15 ноември 2001 г., посочен в точка 76 от обжалваното съдебно решение, като само от този документ в точка 150 от това съдебно решение извел общо правило, според което разглежданият картел се отнасял и до вътрешните продажби, макар този документ да не споменава изобщо LGE и Philips и неговото съдържание да не подкрепя наличието на такова общо правило. От друга страна, Общият съд тълкувал превратно таблица № 2 от спорното решение, като от нея стигнал до извода, в точка 151 от обжалваното съдебно решение, че цените на обхванати от картела LCD, по които LGD ги продава на своите дружества майки, били повлияни от картела, макар тази таблица да се отнасяла единствено до продажбите на всички клиенти на LGD, в рамките на кратък шестмесечен период, на конкретен вид LCD екрани за монитор.

43 Трето, жалбоподателите твърдят, че Общият съд не изложил надлежно мотиви за причините, поради които в точка 125 от обжалваното съдебно решение отхвърлил техния довод, че Комисията нарушила правото на защита на LGD, когато заключила, че вътрешните продажби от LGD на неговите дружества майки са засегнати от картела. В това отношение имало противоречие в констатацията в точка 111 от обжалваното съдебно решение, че „твърдението за нарушение относно продажбите от жалбоподателите на LGE и на Philips произтича още от изложението на възраженията“, макар в точка 99 от това съдебно решение Общият съд да посочва, че „вярно е, че изложението на възраженията не потвърждава изрично, че продажбите от жалбоподателите на LGE и на Philips са засегнати от картела“. Ако обаче LGD бе узнало към момента на изложението на възраженията, че Комисията възнамерява да включи вътрешните му продажби на неговите дружества майки при изчисляването на глобата с мотива, че тези продажби са били осъществени на засегнат от картела пазар, LGD е щяло да може да формулира своите доводи в това отношение, вместо да обяснява мотивите, поради които осъществените в рамките на самата група продажби поначало не трябва да бъдат вземани предвид при изчисляването на глобата.

44 Комисията по същество поддържа, че втората част на първото основание е неотносима, тъй като, дори да се приеме, че е обоснована, тази част няма да бъде пречка за целите на изчисляването на глобата да бъдат взети предвид продажбите на обхванати от картела LCD, извършени от LGD на Philips и на LGE. Така или иначе тази част била неоснователна.

Съображения на Съда

45 В самото начало следва да се отбележи, че в рамките на първата част на първото основание жалбоподателите многократно упрекват Общия съд за неговия извод, че Комисията е имала право да включи вътрешните продажби от LGD на неговите дружества майки, а именно LGE и Philips, в стойността на продажбите, която е взела предвид при изчисляването на размера на глобата.

46 Трябва обаче да се отбележи, че както ясно следва от точки 136—145 от обжалваното съдебно решение, Общият съд констатира, че Комисията правилно приела, че жалбоподателите — което те не оспорват пред тази юрисдикция — не образуват заедно с LGE и с Philips едно-единствено

предприятие за целите на прилагането на член 101 ДФЕС и следователно не представляват вертикално интегрирано предприятие, така че съответните продажби от жалбоподателите на последните предприятия били включени в категорията „преки продажби в ЕИП“, която се отнася до продажбите на обхванати от картела LCD на трети несвързани лица. Следва още повече да се отбележи, че в своята жалба жалбоподателите не оспорват тази констатация. Точно обратното, в съдебното заседание жалбоподателите изрично потвърждават, че продажбите на обхванати от картела LCD на техните дружества майки не са вътрешни продажби.

47 При това, доколкото с първата част на първото основание жалбоподателите упрекват Общия съд за неговия извод, че Комисията е имала право да включи вътрешните продажби от LGD на неговите дружества майки в стойността на продажбите, която е взела предвид при изчисляването на размера на глобата, техните доводи трябва да бъдат отхвърлени, тъй като се основават на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение.

48 Доколкото с тази част жалбоподателите упрекват Общия съд за извода, че Комисията е имала право да включи съответните продажби от LGD на неговите дружества майки в стойността на продажбите, която е взела предвид при изчисляването на размера на глобата, следва да се припомни, че член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 предвижда, че за всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, глобата не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната финансова година.

49 Както Съдът вече е постановил, Комисията трябва да прецени във всеки конкретен случай и предвид неговия контекст и целите на установения в този регламент санкционен режим необходимото въздействие върху съответното предприятие, по-специално като вземе предвид оборот, който отразява действителното икономическо положение на това предприятие в периода, през който е извършено нарушението (решения Britannia Alloys & Chemicals/Комисия C-76/06 P, EU:C:2007:326, т. 25 и Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 53).

50 Съгласно постоянната практика на Съда при определянето на размера на глобата може да се вземе предвид както общият оборот на предприятието, който съставлява показател, макар и приблизителен и несъвършен, за големината на същото и за неговата икономическа мощ, така и частта от този оборот, която се формира от стоките, предмет на нарушението, и следователно може да бъде показател за мащаба на това нарушение (решения Musique Diffusion française и др./Комисия, 100/80—103/80, EU:C:1983:158, т. 121, Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 243, Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, EU:C:2006:328, т. 100 и Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 54).

51 Видно от практиката на Съда, независимо че член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 оставя на Комисията свобода на преценка, той все пак ограничава нейното упражняване, като въвежда обективни критерии, към които тя трябва да се придържа. По този начин, от една страна, размерът на глобата, която може да бъде наложена на дадено предприятие, има предел, който може да бъде изразен в цифри и е абсолютен, така че максималният размер на глобата, която може да бъде наложена в тежест на предприятието, може да бъде определен предварително. От друга страна, упражняването на това право на преценка е ограничено и от правилата за поведение, които Комисията сама си е наложила по-конкретно в Насоките за определяне на глобите (решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 55).

52 Съгласно параграф 13 от тези насоки „[п]ри определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено […] в даден географски район в ЕИП“. В точка 6 от същите насоки се уточнява, че „комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано

нарушението, и продължителността на нарушението осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението“.

53 От това, както Съдът вече е постановил, следва, че точка 13 от Насоките за определяне на глобите има за цел, при изчисляването на глобата, която следва да се наложи на дадено предприятие, като отправна точка да се приеме сума, отразяваща икономическото значение на нарушението и относителната тежест на предприятието в него. Следователно, макар понятието за стойност на продажбите, предвидено в тази точка 13, със сигурност да не може да се разпростира до степен, в която да включва реализираните от разглежданото предприятие продажби, непопадащи в обхвата на твърдения картел, същевременно целта, преследвана от тази разпоредба, би била накърнена, ако това понятие следва да се разбира като отнасящо се единствено до оборота, реализиран само от продажбите, за които е установено, че са били действително засегнати от този картел (решения Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 76 и 88 и Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 57).

54 Подобно ограничение би довело освен това до изкуствено свеждане до минимум на икономическото значение на нарушението, извършено от дадено предприятие, тъй като самият факт, че е намерен ограничен набор от преки доказателства за действително засегнатите от картела продажби, в крайна сметка би довел до налагане на глоба, която не отразява реалния обхват на съответния картел. Освен това подобно предимство поради опазването на тайна би накърнило целта на член 101 ДФЕС нарушенията да бъдат разследвани и санкционирани ефективно и следователно не може да бъде допуснато (решения Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 77 и Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 58).

55 Във всички случаи следва да се подчертае, че делът на общия оборот, формиран от продажбата на стоките, предмет на нарушението, може да отрази по най-добър начин икономическото значение на това нарушение (решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 59 и цитираната съдебна практика).

56 Следователно в настоящия случай Общият съд правилно е приел в точка 97 от обжалваното съдебно решение, че „възможността Комисията да включи в стойността на продажбите, релевантни за изчисляването на размера на глобата, продажбите на обхванати от картела LCD, извършени от жалбоподателите на LGE и на Philips, зависи не от това дали тези продажби са се осъществявали на цени, повлияни от картела, а само от факта, че те са реализирани на пазар, засегнат от съществуването на картел, в който са участвали жалбоподателите“.

57 В това отношение Общият съд правилно се позовава, в точки 65 и 66 от това съдебно решение, преди всичко на точка 13 от Насоките за определяне на глобите, констатирайки, че тя има предвид продажбите, осъществени на съответния засегнат от нарушението пазар, а не само случаите, за които Комисията разполага с писмени доказателства за нарушението, после, в точка 67 от същото решение, се позовава на целта на нормите на Европейския съюз относно конкуренцията, след като отбелязва, че предложеното от жалбоподателите тълкуване би означавало, че за да определи основния размер на глобите, Комисията би била задължена във всеки конкретен случай да установява кои са отделните продажби, засегнати от картела, и накрая, в точка 68 от същото решение, се позовава на съдебната практика от решение Musique Diffusion française и др./Комисия (100/80—103/80, EU:C:1983:158), припомнено в точка 50 от настоящото решение.

58 Ето защо, след като в рамките на своята самостоятелна преценка на фактите Общият съд констатира в точка 69 от обжалваното съдебно решение — без жалбоподателите да твърдят каквото и да е изопачаване — че продажбите на обхванати от картела LCD, извършени от

последните на LGE и на Philips, са били осъществени на засегнатия от нарушението пазар, без да допуска грешка при прилагане на правото в точки 71 и 72 от това съдебно решение същият съд приема, че Комисията е имала право да вземе предвид тези продажби, за да изчисли размера на глобата, която да им наложи, без да има значение дали LGE и Philips действително са им платили завишени поради картела цени и дали са пренесли евентуалното завишение върху цената на готовите изделия, които включват обхванатите от картела LCD, продадени от тях на потребителите в ЕИП.

59 При тези условия Общият съд не е бил длъжен нито да уточнява причините, поради които продажбите на тези LCD, осъществени от LGD по отношение на LGE и на Philips, независимо от договорните клаузи, обвързващи LGD и последните дружества в рамките на тяхното споразумение за съвместно предприятие, биха могли да нарушат конкуренцията на съответния пазар, нито да проверява доказателствата, представени от жалбоподателите за тази цел.

60 В това отношение следва да се отбележи, че неотчитането на стойността на продажбите на трети несвързани лица, с мотива че участвалото в картел предприятие има особени структурни връзки с тези лица, би означавало да се даде неоснователно предимство на такова предприятие, като му се предостави възможност да избегне санкция, която е пропорционална на неговата значимост на пазара на изделията, предмет на нарушението (вж. по аналогия решение Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 59 и 63).

61 Всъщност, освен печалбата, която може да се очаква от картел, предвиждащ хоризонтално фиксиране на цените при продажбите на трети несвързани лица, дадено предприятие може да се възползва от такъв картел и като увеличи продажбите си на предприятия, с които има определени структурни връзки, когато за последните не важат установените в рамките на картела завишени цени, след като поради този факт на посоченото предприятие се дава конкурентно предимство в сравнение с неговите конкуренти, които предлагат тези завишени цени на съответния пазар.

62 Освен това самият факт, че дадено предприятие извършва на съответния пазар продажби по такива завишени цени на трети несвързани лица, води до нарушаване на конкуренцията, което засяга целия релевантен пазар, по-конкретно в ущърб на потребителите.

63 От това следва, че както по същество отбелязва Общият съд в точка 70 от обжалваното съдебно решение, дори когато даден картел не се отнася до продажбите на разглежданото изделие на предприятия, свързани с членове на този картел, е налице нарушение на конкуренцията на съответния пазар, така че тези продажби могат да бъдат взети предвид при изчисляването на глобата.

64 За разлика от твърдяното от жалбоподателите, по този начин Общият съд изобщо не е въвел необорима презумпция, според която всички осъществени на релевантния пазар продажби са засегнати от разглежданото нарушение. Напротив, като излага мотиви, които — както следва от точки 48—59 от настоящото решение — не са опорочени от грешка при прилагане на правото, Общият съд приема, че дори при липсата на всякакво доказателство, че продажбите на обхванати от картела LCD от жалбоподателите на техните дружества майки са били засегнати от това нарушение, тези продажби все пак могат да бъдат взети предвид за целите на изчисляването на размера на наложената на жалбоподателите глоба, стига да са осъществени на засегнатия от нарушението пазар. Така доводите на жалбоподателите се основават на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение и поради това следва да бъдат отхвърлени.

65 Общият съд не може да бъде упрекнат и в противоречие на мотивите в точки 62 и 68—70 от обжалваното съдебно решение.

66 Всъщност, като посочва в точка 62 от това съдебно решение, че Комисията е била длъжна „да обясни каква е връзката между картела и осъществените от жалбоподателите продажби в полза на LGE и на Philips“, като припомня в точка 68 от това решение, че „от постоянната съдебна практика следва, че частта от оборота, свързана със стоките, предмет на нарушението, може да даде точни указания за обхвата на дадено нарушение на съответния пазар“, и като отбелязва в точка 70 от същото съдебно решение, че „щом дадено изделие, обект на картел, се продава на вътрешния пазар, конкуренцията в рамките на този пазар се нарушава“, Общият съд само изразява същото съображение, което е в основата на всички негови мотиви и е възпроизведено по-специално в точки 66 и 97 от обжалваното съдебно решение, според което продажбите от жалбоподателите на LGE и на Philips могат да бъдат взети предвид от Комисията при изчисляването на размера на глобата, стига тези продажби да са били осъществени на засегнатия от нарушението пазар.

67 Освен това, що се отнася до оплакването, че Общият съд се отклонил от практиката на Комисията при вземане на решения, достатъчно е да се припомни, подобно на Общия съд в точка 143 от обжалваното съдебно решение, че съгласно постоянната съдебна практика по-ранната практика на Комисията при вземане на решения не служи за правна уредба, която да е приложима спрямо глобите в областта на правото на конкуренцията (вж. решения JCB Service/Комисия, C-167/04 P, EU:C:2006:594, т. 205, Tomra Systems и др./Комисия, C-549/10 P, EU:C:2012:221, т. 104 и Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, EU:C:2013:464, т. 82).

68 В резултат на това първата част на първото основание следва да се отхвърли по същество.

69 При това положение втората част на това основание — с което жалбоподателите искат да оспорят констатациите на Общия съд в точки 73—89 и 147—154 от обжалваното съдебно решение, според които по същество, както следва от точка 73, „във всички случаи“ от преписката е видно, че продажбите на обхванати от картела LCD от жалбоподателите на LGE и на Philips действително са били обсъждани в рамките на този картел и че Комисията надлежно е доказала, че картелът засяга и тези продажби — трябва да бъде отхвърлена като безпредметна, тъй като се отнася до мотиви на решението, които са изложени само за изчерпателност (вж. по-специално решение Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 148).

70 Всъщност, както следва от проверката на първата част на първото основание, мотивите, изложени в точки 65—72 и 97 от обжалваното съдебно решение, сами по себе си обосновават положението, при което тези продажби се вземат предвид при изчисляването на глобата.

71 Поради това първото основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

По второто основание, свързано с частичното освобождаване от глоба

72 Това основание се подразделя на две части. В първата част жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуснал грешка при прилагането на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер и не изпълнил задължението си за мотивиране, когато поставил предприятието, поискало цялостно освобождаване, в привилегировано положение спрямо предприятието, поискало частично освобождаване. Във втората част жалбоподателите твърдят, че Общият съд явно изопачил доказателствата и допуснал грешка при прилагането на това известие, когато отказал да освободи LGD частично от глоба за периода след 26 август 2005 г.

По първата част на второто основание, свързана с условията за частично освобождаване

– Доводи на страните

73 В тази част жалбоподателите упрекват Общия съд, че допуснал грешка при тълкуването на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, когато, прилагайки ограничено този акт, отказал да освободи LGD частично от глоба за 2005 г., без да докаже, че предоставените от Samsung данни сами по себе си представляват достатъчно основание за Комисията да установи, че разглежданото нарушение е извършено през тази година. Всъщност от решение Transcatab/Комисия (T-39/06, EU:T:2011:562) следвало, че за неизвестни преди това на Комисията факти се считат фактите, доказателство за които е представило предприятието, поискало частичното освобождаване, ако тези факти „позволяват на Комисията да направи нови изводи във връзка с нарушението“.

74 Според жалбоподателите обаче доказателствата, които те представили в своето изявление от 20 юли 2006 г., имали по-голямо значение от предоставените от Samsung, тъй като се отнасят до цялата продължителност на нарушението до февруари 2006 г., до основните многостранни срещи, до всички участници и до различните категории изделия, докато предоставените от Samsung доказателства били много ограничени по време и обхват и не дали възможност на Комисията да разследва и санкционира редица членове на картела за деянията, извършени през 2005 г. В този смисъл Общият съд сам приел в точки 189 и 190 от обжалваното съдебно решение, че спорното решение се основава предимно на представените от жалбоподателите доказателства, що се отнася до 2005 г., и че представените от жалбоподателите данни действително имали по-голяма доказателствена стойност от тази на оповестените по-рано от Samsung.

75 Жалбоподателите считат, че извършеното от Общия съд тълкуване на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер противоречи на духа на тази разпоредба, при положение че това тълкуване води до разубеждаване на другите членове на картела, освен поискалото пълно освобождаване предприятие, да представят релевантни доказателства относно новите факти, които последното предприятие решило да не оповести, които доказателства установяват по-голяма продължителност на разследваното нарушение, след като не изглежда вероятно тези други членове да ползват частично освобождаване за допълнителния период, а дори рискуват да им бъде наложена по-висока глоба.

76 Комисията счита, че тъй като е основана на неправилно тълкуване на посочената разпоредба, първата част от второто основание на настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена.

– Съображения на Съда

77 Следва да се припомни, че точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер гласи, че „ако дадено предприятие предостави доказателства за неизвестни на Комисията преди това факти, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, Комисията не взема тези факти предвид при определянето на размера на глобата, която ще бъде наложена на представилото доказателствата предприятие“ [неофициален превод].

78 Както правилно отбелязва Общият съд в точка 166 от обжалваното съдебно решение, от самия текст на тази разпоредба следва, че за предвиденото в нея частично освобождаване трябва да са изпълнени две условия: първо, съответното предприятие да е първото, което доказва неизвестни

преди това на Комисията факти, и второ, тези факти, които имат пряко отношение към тежестта или продължителността на предполагаемия картел, трябва да позволяват на Комисията да стигне до нови изводи относно нарушението.

79 Както следва от практиката на Съда, изразът „факти […] неизвестни на Комисията“, свързан с първото от тези условия, е недвусмислен и позволява, както Общият съд посочва в точка 167 от обжалваното съдебно решение, да се възприеме ограничително тълкуване на точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаването, според което тя се прилага само в случаите, в които участващо в картел дружество предоставя на Комисията нова информация относно тежестта или продължителността на нарушението, и се изключат случаите, в които дружеството е предоставило само данни, които могат да подкрепят доказателствата относно съществуването на нарушението (вж. в този смисъл определение Kuwait Petroleum и др./Комисия, C-581/12 P, EU:C:2013:772, т. 19).

80 В настоящия случай от точка 189 от обжалваното съдебно решение следва, че в рамките на своята самостоятелна преценка на фактите Общият съд отбелязва, без по този въпрос да се твърди каквото и да било изопачаване, че „към 20 юли 2006 г., която е датата на изявлението на жалбоподателите, Комисията е знаела, благодарение на представените от [Samsung] доказателства, че двустранните контакти между някои от участниците в картела са продължили и през 2005 г.“

81 След като по този начин констатира, че предоставените от жалбоподателите данни се отнасят до факти, които не са били неизвестни преди това на Комисията, Общият съд е имал право само на това основание в точка 194 от обжалваното съдебно решение да отхвърли доводите на жалбоподателите относно частичното освобождаване от глоба по точка 23, буква б), последна алинея от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, що се отнася до тези факти, без изобщо да е бил длъжен да проверява дали е било възможно тези данни да позволят на Комисията да стигне до нови изводи относно нарушението и следователно без да е било необходимо да сравнява тяхната доказателствена стойност с тази на данните, предоставени преди това от Samsung.

82 При това положение е без значение, че в точки 189 и 190 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира съответно че спорното решение „се основава предимно на представените от жалбоподателите доказателства относно 2005 г.“ и че „представените от [тях] на 20 юли 2006 г. данни действително [са имали] по-голямо […] доказателствено значение от това, което имат представените по-рано от Samsung доказателства“.

83 Впрочем следва да се отбележи, че тези констатации, както става ясно от точка 190 от това решение, са изложени от Общия съд по съображения за изчерпателност не за да обосноват отхвърлянето на искането за частично освобождаване от глоба за 2005 г., а за да обяснят причините, поради които Комисията е трябвало да намали размера на глобата на жалбоподателите, тъй като условията на това намаление, предвидени в Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, са различни от предвидените за частичното им освобождаване от глоба.

84 Освен това, за разлика от твърдяното от жалбоподателите, това тълкуване на точка 23, буква б), последна алинея от посоченото известие изобщо не противоречи на преследваната от него цел, при положение че, както приема Общият съд в точка 167 от обжалваното съдебно решение, ако предприятията загубят стимулите, които ги насърчават да бъдат първите, които предават на Комисията информация за картел, това ще се отрази на ефикасността на програмите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер (вж. в този смисъл определение Kuwait Petroleum и др./Комисия, C-581/12 P, EU:C:2013:772, т. 20).

85 Така, когато предприятието, което — за да получи пълно освобождаване от глоба на основание на това известие, е предоставило първо на Комисията доказателствата, въз основа на които тя може да констатира нарушение на член 101 ДФЕС — не оповести информация, установяваща, че разглежданото нарушение е продължило повече, отколкото сочат тези доказателства, всяко друго участвало в това нарушение предприятие има стимул, за разлика от твърдяното от жалбоподателите, да бъде първото, което ще оповести такава информация, след като въз основа на това може да бъде освободено частично от глоба съгласно точка 23, буква б), последна алинея от това известие. Все пак разглежданият тук случай не е точно такъв, както вече бе констатирано в точка 80 от настоящото решение, що се отнася до знанието на Комисията, че нарушението продължава и през 2005 г.

86 Несъмнено предприятие, което предоставя на Комисията информация на основание Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, след като обикновено не знае какви доказателства тя вече притежава, не може бъде сигурно, че изпълнява условията, за да ползва частичното освобождаване, предвидено в точка 23, буква б), последна алинея от това известие.

87 Това известие обаче няма за цел да отстрани тази несигурност, а напротив, както и Общият съд правилно изтъква в точка 163 от обжалваното съдебно решение, цели да създаде климат на несигурност сред картелите, за да насърчи разкриването им пред Комисията.

88 Жалбоподателите нямат основание и да твърдят, че поради тълкуването, възприето от Общия съд в обжалваното съдебно решение, на практика било малко вероятно частичното освобождаване от глоба, при положение че, както е видно по-специално от точки 182 и 195—203 от обжалваното съдебно решение, точно те ползват такова частично освобождаване от глоба за януари 2006 г.

89 Освен това жалбоподателите неправилно упрекват Общия съд, че не е мотивирал достатъчно обжалваното съдебно решение по този въпрос. Всъщност, както е видно от всички изложени по-горе съображения, това решение, по-специално в точки 166, 167 и 189, излага съвсем ясно мотивите, поради които Общият съд приема, че Комисията е имала право да откаже да освободи жалбоподателите частично от глоба за 2005 г.

90 В резултат на това първата част на второто основание следва да се отхвърли по същество.

По втората част на второто основание, свързана с отказа за частичното освобождаване за периода след 26 август 2005 г.

– Доводи на страните

91 В тази част жалбоподателите упрекват, първо, Общия съд за това, че отказал частично освобождаване от глоба на LGD за периода след 26 август 2005 г., макар Комисията да не разполагала с никакво доказателство, предоставено от предприятието, поискало пълното освобождаване, което да установява, че LGD е продължило да участва в картела след тази дата. Всъщност единственото доказателство, представено от Samsung относно периода след август 2005 г., било електронно писмо от 6 декември 2005 г., свързано с евентуални двустранни контакти между Samsung, от една страна, и AU Optronics Corp. и Chi Mei Optoelectronics Corp., от друга страна, което не споменавало LGD или други участници. Като намеквал в точка 187 от обжалваното съдебно решение, че този документ би могъл да засяга всеки участник в картела, в това число LGD, Общият съд изопачил съдържанието му.

92 Второ, жалбоподателите считат, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и когато в точка 193 от обжалваното съдебно решение стигнал до извода, че представените от Samsung доказателства позволяват на Комисията да предположи, че LGD е продължило да участва в нарушението до края, при положение че става дума за едно и също продължено нарушение. Този извод противоречал на съдебната практика от решение Dansk Rørindustri/Комисия, (T-21/99, EU:T:2002:74, т. 62), в което Общият съд изключил възможността Комисията да предполага, без да има доказателства, че член на картела е участвал в него до края му.

93 Трето, жалбоподателите считат, че в тази точка 193 е допусната грешка при прилагане на правото също и тъй като Общият съд приел, че въпросните доказателства позволяват на Комисията да държи LGD отговорно за поведението на другите участници, без да прецени стриктните условия, преди да вмени такава отговорност. Според практиката на Общия съд обаче тази отговорност може да бъде вменена на дадено предприятие само когато се установи, че то е знаело за неправомерните действия на другите участници или че е могло да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (решения BASF и UCB/Комисия, T-101/05 и T-111/05, EU:T:2007:380, т. 160 и Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, T-83/08, EU:T:2012:48, т. 242). В случая обаче без представените от LGD доказателства Комисията нямало да бъде в състояние да установи, че участниците в картела, различни от Samsung и Chi Mei Optoelectronics Corp., са продължили да участват в нарушението след август 2005 г.

94 Комисията припомня, че изводът на Общия съд, че на датата, на която жалбоподателите направили своите изявления, тоест 20 юли 2006 г., тя била информирана, че картелът е продължил през цялата 2005 г., е фактическа констатация, която не подлежи на контрол от Съда в рамките на обжалването, освен ако фактите или доказателствата не са били изопачени. В случая обаче жалбоподателите изобщо не твърдели изопачаване на доказателствата, а по-скоро считали, че електронното писмо от 6 декември 2005 г. не е достатъчно, за да послужи като основание за извода на Общия съд.

– Съображения на Съда

95 Следва да се приеме, че втората част на второто основание, в която жалбоподателите по същество се оплакват, че Общият съд им отказал частично освобождаване от глоба за периода след 26 август 2005 г., се основава изцяло на схващането, че Общият съд неправилно приел, че Комисията е била информирана за участието на LGD в картела след тази дата само поради предоставеното от Samsung електронно писмо от 6 декември 2005 г., посочено в точка 187 от обжалваното съдебно решение, чието съдържание Общият съд изопачил.

96 Това схващане произтича от неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение.

97 Всъщност не само че Общият съд не констатирал това в обжалваното съдебно решение, но по-нататък от точка 193 от същото решение ясно следва, че за да приеме, че жалбоподателите са продължили да участват в картела през цялата 2005 г., Общият съд се основал не на електронното писмо от 6 декември 2005 г., а на друг документ, представен от Samsung, а именно електронно писмо от 14 януари 2005 г., цитиран в точка 185 от същото решение, което сочи възможността този участник в картела да запита жалбоподателите какви са намеренията им относно някои цени.

98 При тези условия жалбоподателите не могат да упрекват Общия съд, че изопачил съдържанието на електронното писмо от 6 декември 2005 г. с мотива, че то не доказвало, че те продължили да участват в картела след 26 август 2005 г., тъй като Общият съд не стигнал до такъв извод от този документ, а се позовал на същия документ, както следва от точка 189 от обжалваното съдебно решение, за да констатира по-общо, че картелът продължил през 2005 г.

99 Следователно твърденията на жалбоподателите по този въпрос са неоснователни.

100 Освен това, след като жалбоподателите не оспорват преценката на електронното писмо от 14 януари 2005 г., извършена от Общия съд в точка 193 от обжалваното съдебно решение, която преценка впрочем, освен ако не се твърди изопачаване, единствено той е компетентен да извърши, съгласно съдебната практика, припомнена в точка 69 от настоящото решение, втората част на второто основание трябва да бъде отхвърлена като неотносима. Всъщност тази преценка е била достатъчна, за да може Общият съд с основание да приеме, че Комисията е знаела за участието на жалбоподателите в картела през 2005 г. Ето защо оплакванията на жалбоподателите, свързани с втората част на точка 193, се отнасят до мотиви на решението, които са изложени само за изчерпателност.

101 В резултат на това втората част на второто основание следва да се отхвърли по същество.

102 Оттук следва, че второто основание трябва да се отхвърли изцяло.

103 Предвид всички гореизложени съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

104 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

105 След като Комисията е направила искане за осъждането на LGD и LGDT и последните са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят разноските.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда LG Display Co. Ltd и LG Display Taiwan Co. Ltd да заплатят съдебните разноски.

Подписи